

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1922.-ΕΤΟΣ Δ' ΑΡ. 179

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 40

ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
'Οδός 'Αγίου Κωνσταντίνου 7)

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

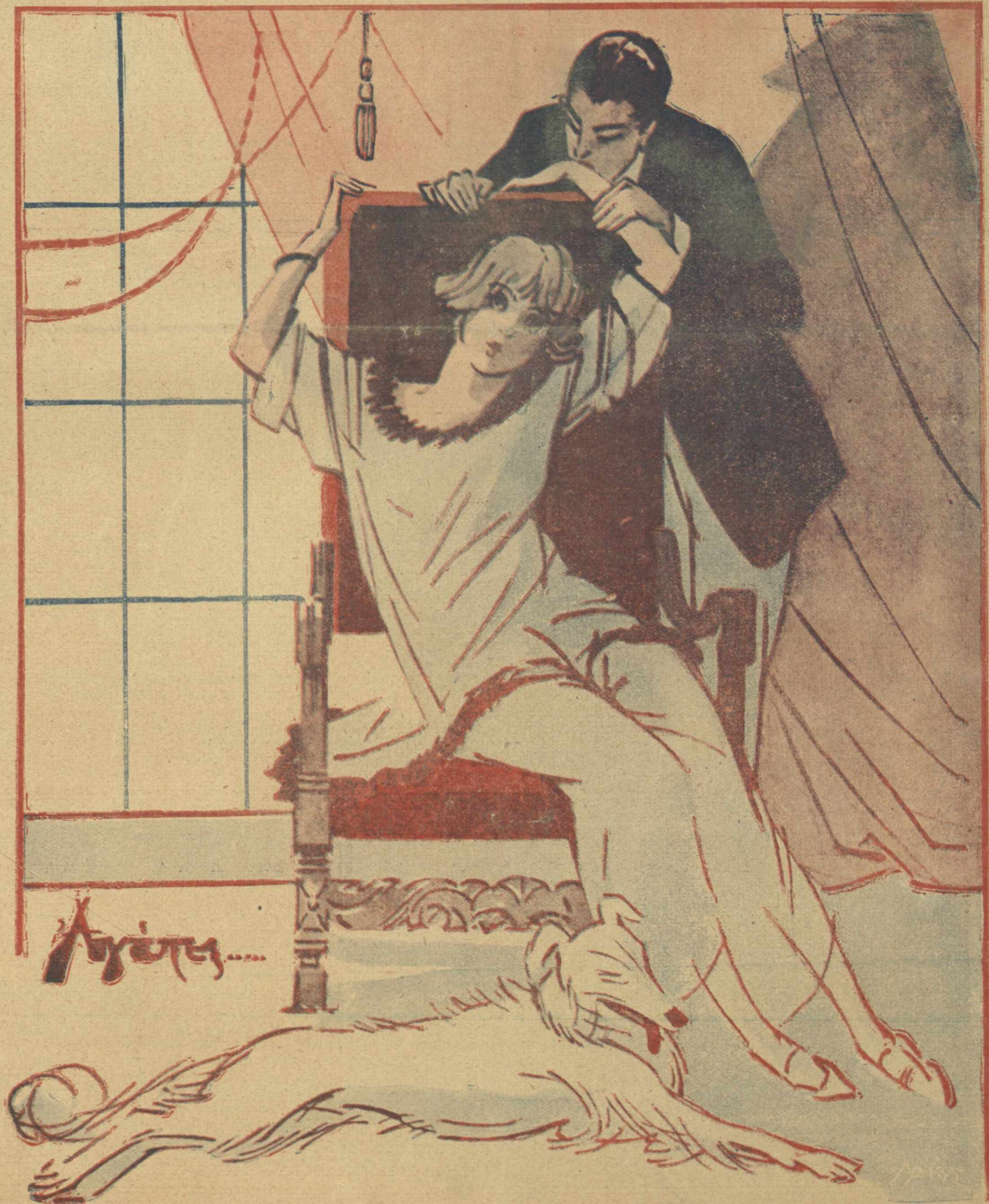
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ετησία δρ. 20.—	Έξάμ. δρ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	» 40.—	» 20
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	» Δολ. 4.—	» Δολ. 2

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

50 λεπτά ή λέξις. Έξαιρετικώς
διά τους πολεμιστάς 30 λεπτά
ή λέξις. Διά ποιήματα και δημο-
ποιϊκὰς καταχωρίσεις ιδιαίτε-
ραι συμφωνίαι.

◻ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ◻

Αγία...

ΤΑ ΚΑΜΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ
ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΜΙΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ
Του Α. Kuprin

Η Ναντίσινα Άλεξανόβνα έπήρε το άκου-
σικό του τηλεφώνου που έκουδούσιζε και έλε-
πε: —Έμφορος... έφύ ελαίν... συ είσαι, Τατιανή;
—Φωνή της αδελφής της άνηχησε πολύ
άσχημα. Έφαινετο σάν κλαμένη: —Ναι έγω εί-
μαι, Ναντίσινα, τρέξε για άνω.α του Θεού...
μιά ηύρε μεγάλο δυστύχημα... ό Μανίνας αυτο-
κτόνησε.
—Η Ναντίσινα ένόμισε ότι δέν ηήκουσε κα-
λά: —Τι είπες, Τατιανή; δέν άκουσα. —Ο Μα-
νίνας αυτοκτόνησε, ηήκουσθ έκ δευτέρου ή
φωνή της Τατιανής;
—Η Ναντίσινα χωρίς ν' άπαντήσθ, έβαλε γρή-
γορα τό καπέλλο της και σε πέντε λεπτά ευ-
λόγησε στο τράμ. 'Ητο πολύ τυραγμένη, αί
οκέψεις της ήσαν σύγχυσημέναι. Δέν ήξευρε
που εύρίσκετο. 'Η είδησις ότι ό μικρός της
αυφίους τον όποιον μόλις πρό άόγλου έλεγε ιδίη
χαρούμενον και γελούσαν, ήτοκτόνησε, την
έντάραζε πολύ. Έσουλολόγιστεο την δυστυχημέ-
νην σην μητέρα του, ή όποία τώρα δέν θά
μυροόσσε νά ζήσθ. 'Η Ναντίσινα Άλεξανόβνα
έλεγε λόγους νά λυπάται περισσότερο διά την
άπώκοτον αν τον άνεψιού της. 'Η ποίβασι-
νομένη της κα ηιά δέν έλεγε πλέον την δύνα-
μιν νά έσπαλά σε άάκρω. Μιά βορεία πέτρα έλ-
ζε φρέσει την πρηγνν τον άάκρω της.
—'Η Ναντίσινα Άλεξανόβνα ήχοςσε νά φέρη
στον γόνιν της τά περασμένα, τίς όλίγες ένέπι-
νες ήμέρες που ένόμοισε την άγάπη, που ήπε
άσχημα από τό ποτήρι της ή'ονης. Κάθε ή-
μέρα ένέπινες της έποχης ήτο γι' αυτήν ένα
πανηγύρι. Έθυμήθηζε την άμωρση έκείνην
γωνία τή; Φινλανδίας με τον κατωγάλλον ού-
καπόν, τά πελώρια πέδικα, την άβρονη έκείνη
άάκρω όπου τόσος φάρος ένυλλισθε με τον
άγαπημένον της μεθυσμένη από άγάπη... Άλ-
λά κατόνιν ήλάε φρονικά και ή ήμέρα, την ό-
ποία Ναντίσινα δέν την έφρανάτैसे, που όλα
έτελειώσαν. Όλα τριγύρω της ήσαν εύθυμα
και χαρούμενα τά κοιλιά έσκολούδιου νά κε-
λαδοών έξ ίσου όραία όπως και άλλοτε, τό
βλέμμα όπως τό άγριατό της δέν ήτο τό Ι-
δίον... τίς έλεε ότι έλαβεν έπιστολήν από την
μητέρα του, ότι ήτο βορεία άρωστη και έπε-
ρασε νά φήγ για λίγες ήμέρες. Τόν έπίστεψε,
τόν προεκέλισε νά της γράψη τακτικά για νά
μήν άνηχηθ. Έκείνος της τό άπεσάθη άλλά
δέν έγύρισε πλέον. Έβρεια από λίγον καιρόν
εμαθε ότι ύπανάδρεπθ. Σε λίγο έννοισε ότι
θά γίνη μητέρα. Μόλις έννοισε τά πρώτα
σχιτηήματα που παιδιού, έσάκθη ότι έρεπε
νά τό σκοτώσθ. Οί συγγενείς της δέν έρεπε
μάλλον τίποτε. Ούτε έμαθαν. 'Η Ναντίσινα
Άλεξανόβνα κατόρθωσε με μία πρόφασι νά
ζήτηση την άδειαν νά μεταβή για μερικες ή-
μέρες σε μία φίλη της. Με πολλά λεπτά και
με όλι λίγον κόπον διάρθωσε τό πράγμα. Σε
λίγες ήμέρες έγύρωσε κάλιν σάκτι της άόνα-
τη και έσηγνήμην. 'Η Ναντίσινα έλεγε κα-
τορθώσαι με τή μεγάλη της έπιβολή νά ηη-
μονόησθ έντελώς τό πράγμα με όλιες τίς λε-
πομερικες του. Έκείνο όμως που δέν μο-
ρούσε νά ημονόησθ ήτο ή άγαπητή άλλά και
ή φουκόδης εικόν του παιδιού της που δέν
έπορθώσσε νά γεννηθ.
—Όταν ή Ναντίσινα ήτο μόνη στο δωμάτιό
της, έφαινετο ότι την έποσέπτετο ένα μικρό
παιδάκι. Έπίστεψε μάλιστα ότι από ήμέρα
σε ήμέρα τό έβλεπε νά μεγαλώνη. Αυτή ή όπα-
σία της ήτο τόσον ζωηρά, ώστε έδοκίμαζε ά-
κριβώς έκείνη που δοκιμάζει μια μητέρα: τίς
πρώτες ήμέρες της έσάτηζε ότι τό στήθος της
γεμίζει από γάλα. Σε κάθε θόρυβο άνετίσι-
ασετο' έφοβητο μήν της πέση τό παιδί και κτυ-
πήσθ. Άλλοτε ηόθανετο την άγάγην νά τό
άψη στην άγκαλιά της, νά τό φιλήσθ, νά τό
χαϊδέψη. Άπλανε τό γόρι της για νά χαϊδέψη
τά άκαία μετείβνια μαλλιάς του άλλά τό
γόρι της δέν ζέλιανε τίποτε. 'Η Ναντίσινα ά-
κουσε τότε τό ζέλιο του μικρού που έφηνε
και έκρόβετο κάκω έκεί κοντά. 'Ητο βεβαία
ότι ήξεοε καλά τό προσώπακό του. Έμοιάεν
έλεγε λίγο μ' αυτήν και λίγο με τον πατέρα
του. Νά έδοθ τά στακτιά ματάκια του εινε
του πατέρα του. Έσουλολόγιστεο τό μικρό
ροδιόν αυ-
τάκι της μητέρας τό στοματάκι του και τό
σαλονάκι του του πατέρα' οί στρογγυλοί όμοι
του της μητέρας' τά ξανθά σγουρά μαλλιάκα
του πατέρα και ό λακκώκος έδοθ στο βελου-
δένο μαγουλάκι τιν της μητέρας.
—Δέν θά σε διαώσω πλέον, μικρούλι μου, έ-
λεγε με τυραφώσα πραγματικήη μητέρας. Ζήσε
παιδάκι μου όπως μπορείς αυτή την ζωή σου
δέν μπορώ νά σου την πάρω πλέον. Ζήσε την
ζωή των άνετρων' ζήσε στο όνειρό μου μικρό

μου άγ'ννητο! Στόν κόσμο των ζώντων δέν
έσαι, ζήεις και δέν υπάρχεις.
—'Η Ναντίσινα έλεγε άλλοτε μέσα της:
—Τώρα εινε μικρούλι και δέν ξέρει' όταν
μεγαλώσει και τά μάθει όλα, τότε θά παραβάρη
τη ζωή που ζή με τη ζωή των άλλων άνθρώ-
πων και θά κατηγορήσθ την μητέρα του' τότε
έγω πρέπει νά πεθάνω.
—Έσάκέπτετο αυτά ή Ναντίσινα χωρίς νά κα-
ταλάβθ ότι αυτά που έσάκέπτετο ήσαν τρελλά.
—Άλλοτε κάλιν έλεγε: όταν θά μεγαλώσθ, θά
με σιχαθ'θ' δέν θά με άγκαλιάζθ πιά' δέν θά
άκουμβά τό μαγουλάκι του στο πρόσώπό μου
και τότε πρέπει νά πεθάνω.
—Και τώρα άόκηη που ήτο μέσα στο τράμ
και έπήγαγε στην αδελφή της, καθώς έλεγε
κλεισει τά ματία της, ένόμισε ότι εινε στα
γόνατά της τό παιδί της...
—'Ετσι έφθιασε στο σάκτι, άνέβριχε την σάκλα
και έτρεξε στο δεύτερο πάτωμα όπου εκάθητο
ή Τατιανή Άλεξανόβνα. Μόλις έφθιασε, βλέπει
κρυμασμένα από την πόρτα μαύρα κανιά με
σταυρούς. Δέν μόρσοσε νά προχωρήσθ, τά γό-
νατά της παρεύσαν. Έβρεο στο πρώτο σκαλο-
πάκι άρχισε και νά κλαίη. Άίφνη: ήκουσε κά-
λιν τό γνωστό της πάτημα ήτο τό παιδί της'
έννοισε ότι εκσεοε στην άγκαλιά της και της
έλεε:
—Γιατί κλαίς; δέν είσαι άνηχη.
Δέν έβρολιχε νά του άπαντήσθ, ούτε άνοι-
ξε τά ματία της, διότι έφοβητο μήν της φύ-
γη. Προσάκθησε νά κρατήσθ τά δάκρυά της,
για νά μή τό φοβήσθ.
—Δέν είσαι άνηχος, της λέγει κάλιν τό παι-
δάκι της, δέν θέλω νά ζώ έδοθ κάτω, σ' εύχα-
ριστώ, μητερούλα μου, γι' αυτό που μου έκανε.
—Και την έφίλησε.
Αυτά τά λόγια την άνεκούσιασαν. Έσάκθη
με θάρρος τώρα και ήσηχη την συνείδησή της
και έπήγε νά κατηγορήσθ μέσα την αδελφήν
της, ένθ έκαυελάμβανε μέσα της τά λόγια του
παιδιού της:
—Δέν θέλω νά ζώ έδοθ κάτω. Σ' εύχαριστώ
μητερούλα μου, που δέν μ' άφισσε νά ζήσω σ'
αυτό τον κόσμο... σ' αυτό τον κόσμο που ειν-
ε κακό και άσχημο...»
—Μεταφρασις Π. Ζαχαροπούλου

ΠΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΚΟΣΜΟΧΑΛΑΣΙΑ
Σα μία σταλαγμία πούρό τόλλοιμο φεγγάρι
κρέμεται μέσ στον ούρανό. Στά κάτοικα ντυμένη
φερετά κρατώντας παγωνιόν, πάνοικολεζ, προσ-

ΞΕΝΗ ΠΟΙΗΣΙΣ
ΣΤΡΟΦΕΣ
του Henri de Regnie
—'Ο έρωσ έπήρε τη μορφή σου για να μη
φανερωθθ όπως σε βλέπω και στη θείκη του
γλώσσα άνεγνωρίσιμ τον ήχο της φωνής σου.
—Και νά τώρα που όλη ή φροίμακα μου
κουρδελιάζεται σάν μια παντιέρα που την ξε-
σάχιζε ό άνεμος, και μια πρωτογοννη, κι'
άλλεργα χαρά με θαμπαίνει, με κώνει με τη
ζωντανή φλογα της.
—Τά χέρια μου, που ό; τώρα δέν έχάιδευαν
κατά τό μαρμαρένο στεφάνι, που τυλίγει στο
μέτωπο της άναμνήσοε ή ύπλησις, όρέκομαι,
στο λαμποκόχημα τής; φθλοποινήσις κορφο-
σών των, τά φύλλα τής; έλαίους και τού κόπου
τά λούλουδα.
—Τι μ' αυτό; Τό έρωσ, γήγορη δά κεράση
αυτή ή ώρα, γιατί κι' οί πιο γλυκές χαρές μας
εινε σκληρές δίχως νά τό θέλουν, όμως κι'
άν δανείζονται την άνοξιάτική φωνή για νά
μάς τραγουθήσουν τον έρωτα, ένθ όπου και
νάνε έφθιασε ή νύχτα κι' ό χειμώνας.
—Κι' όταν θάρθθ ή μέρα που θα μου φύγη
κι' ή σκοτεινή ζωή μου θά σκοτεινώσθ κιό
πολύ άκόμα άφην θά της λείψη ή άριτία του
χαμογέλιου σου, νά μην άκούσης τής; κραυ-
γές μου που θά καταριέμαι, κλαίνοντας, τον
έρωτα.
—'Εσύ, εύλογημένη άς είσ τι, γιατί ή άκριβή
σου φωνή, κι' ή άκριβή σου μορφή που χάρι-
σε για μία στιγμή τη χαρά σ' ό άγρίστο
φθινόπωρο της ζωής μου, κι' εινε ένας θεός
που μου μίλησε με τό στόμα σου και μου χα-
μογέλασε με τά ματία σου, τη στιγμή που τά
γερατά μ' έσρασαν στή μου ίσην άμμοειδα τό
κάτω κόμοιο.
—'Θέλω σγαλίνα νά τραγουδήσο, ό άμίλητη
άμωφία, τη θείκη σιωπή των ώραίων κλει-
σμένων ματιών σου, διαλόγοις; άνίμια σ'
όλες της νύχτες των περομένων μας, τίς
στιγμές που μ' έσπληνεσαν πιότερο.
—Και ποιός ειν' αυτές; όι στιγμές; Εινε κείνο
τό γλυκό βράδυ, τό βύσιμιωμένο με την ά-
νάλαφρη του ζέφυρου πνοής, που καθισμένος
πλάι σου στον όισοφο κηπο ήπέπαι τό μ-
νηγνικό άρωμα ένός λουλουδιού φαφωμοιο-
σμένου άπ' τό μέρο των χειρών σου;
—'Η κείνο τό άλλο βράδυ, που έσκολυμένη
όνηγηρά καθώς ήσαν στο ναίραιν σου, τρικνυ-
σμένος άπ' τον πόθο του άγνωστου κομοιού σου,
έχάιδευα μ' ένα άπαλό, όπισυλο ζαδί τό νύχι
του γυμνού ποδιού σου;
—Μι όχι! Εινε κείνη ή φλογηρή κι' άξέ-
χουνη νύχτα, που δίχως φόβο, δίχως τύψη,
δίχως ντροπή και δίχως λόγια, έφησε τά
τολμηρά χέλιακα μου νά πλανηθοέν στοίς μ-
υστικούς θησαυρούς του σκεπτικού χομοιού σου.
—Γιατί αυτό τό δικλό φιλί, ό άμίλητη βα-
σίλισσά μου, αυτό τό φιλί το' προστατευ-
τικό σκότους και των άγαπημένων, στιγμινό
έσφράγισε τη νύχτα άόλησ μας π' ό κοιλιά κι'
άπ' την άκριβή σου σιωπή κι' άπ' τά όραία
κλεισμένα ματία σου. NOBELΛΙ

ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ
ΚΑΛΟΣ ΤΗΝ
Σ'έναν καθρέφτη όπάλιν τον πόθο έχει πλανήτης
ή νοσταλγοειδα μου γρηχί δε ένθ σ' όνειό σου.
Πήρε σε ό πόθος. Μυστικοί κι' εύλογημένοι οί
[όροιού].
'Απ' την καθημερηή ζωή που άδρά σε φθλίνει,
[σοάου].
Τά ρόδα ζεντεβονται σε μνημική έξορία
στο κάλεμα του δόματος, που ήπέρχοτο παλιόνει
καιμείρα χαρτειοματα σε κομόφινος κροσέςπαλλει.
Σέ άρωμα άβρότατων ενθών οεμνά διαβαίνει
[μην].
Καλώς την Κόμοιο άράχνηνη με άγνωρα ύμενάκια
[τρούλια]
μελωδικά σι σόλιναν για ύπόσχοην ύπόσχοια.
Μά στην πρηγν άπατηγοή τοιδέ λάουο που θά κλαίει
τάθηθα θλιμένη που έρανε, μαρόθησαν τ' άστέρια
Κλήμης ό Πορφυρογόνητος;
ΣΑΜΙΟΤΙΣΣΑ
Τά μαύρα σου τά ματία μέσ κλειούνε,
τη μόνη μου λαχτάρα και τον πόθο
κι' ό, τι αιδέριο στην ψυχή μου νόθος'
τά ματία σου τά μαύρα με μεθούσε.
'Αστέρια λαμπερά σάν με κυτιούνε
με την δόλογικηε ματιά τους, γίωθο
φιλάντις τε τοελλός όπό τον πόθο,
κάτι κρυφά πός θέλουν νά μου ποίνε.
Κάτι κρυφά, βαθύ, μά δέν μορούνε
νά μου τό ποίν' και κλαίν κρυφά τό δειλί,
με δάκρυα, σάν τη δροσιά τ' Άπριλίη.
Μά δε θ' ίσχησθ ή 'μέρα νάνταελεη,
κι' άν με τι λόγια δέν τό λέξ, ως τόσο
στην άγκαλιά σου μέσα θά τό γίωσο
Φρεαττίδα Νίκος Σκέπτηςης

GASTON DE FONTBESSE
ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ
ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ ΠΕΡΙΠΑΘΟΥΣ ΕΡΩΤΟΣ
—'Ορα! Τώρα λοιπόν φεύγω και στάς όκτ'
θά περάσω με τ' αυτοκίνητο να σάς πάρω...
—'Οψι! άναστανάε ή Μαγδαλινή, ένθ ό
κόμης Γκραζίκωφ έχατέβαινε άκόμα τη σκάλα.
—Τί έπικολούθησε, εύκολα μπορεί ό άναγνώ-
στης νά τό μαυτέσθ.
—'Από την ήμέρα έκείνη ή Μαγδαλινή έφινε
μαιρέσσοα του κόμητος Γκραζίκωφ. 'Ο κόμης
έκ φυσωοε γαλαντόμος άνθρώποιο και άρκετα
πλούσιος, της έφέδρωκε βασιικά γενναιοόω-
ρος.
—'Ως πρώτο δώρο της προσέφερε χίλια χρυσά
εικοσάφραγκα.
—Και για κάθε μήνα, την έρώτησε, σάς άρ-
κοιν δέκα χιλιάδες φραγκα;
—'Η Μαγδαλινή απεκρίθη άπλώς: «Ναι».
—'Ηξερε την άξία της άμωφίας της και δέν την
έπαροξένουσε τόση γενναιοόωρο.
—'Αλλά κείνος εινε γ' άφίρομο τον κόμητα
Γκραζίκωφ νά σαλιαρθίη κοντά στη Μαγδαλινή
και νά έκαυελοομε τον πραγματικό έρωσμό του,
τό Γιάγκω ντ'ε Βαλφόρο.
—'Ο Γιάγκω στην άρχή έροσπάθησε ν'
άγγουθ τό παινα, τη τοιάόισον νά κινή πός
δέν έξοει τίποτε. Δέν έπίστευε, δέν τον έκανε
καρδιά, νά πιστεύθ στην πραγματικότητα,
μόλοנית από ήμεροών έπεροσώσε με τά άφρο-
νά χρημάτα του κόμητος που τό έδινε ή
Μαγδαλινή.
—Εινε ήπτή ή ώρα το βράδυ Βγαίνει άπ' τό
σπίτι του. 'Ας τον παρακολούθησομε: Εινε
άμέμπτος ντυμένος. Φράξο, κραβάτα άσκηη
κλπ. Φαίνεται σκεπτικός. 'Οκος τό σινηθί-
ζει στής δύοκολες περιστάσεις, σακνάει τό
μυσταίο του. 'Η Μαγδαλινή, που τον έξοει
καλά, άν τον έβλεπε έτοι σ' αυτή την κατά-
στασι, θά καταλάβαινε άμωσοε ότι ή μόρα
έπλητοιασε νά ξοσάσθ. 'Ως τόσο έκείνο τό
βράδυ δέν έξέδωσκε ό Γιάγκω έπροτίμησε
άκόμη μία φορά ν' αταπατηθ με της άνε-
ποροληθσε του, που γ' άντιρησθ την όψη
και σκληρή παραμυθία τότε της έσέσασθ.
—'Αν εκάνε ένα καλό δεικνιο; έσκέφθη.
—'Ας εινε, κάμε να φαίμε καλά!
—Κι' έπήρε στο άριστοκρατικότερο ρεστοράν
και διάταξε τό μενο' του.
—'Α, τί θαμνάσιος, τί φίνα, πόσο μεγαλοκρε-
πός ήξερε νά τρώθ! Αυτός που έξώδευσε μία
όλοκληρη περιουσία σε τρελλά γλέντιω, εινε
μάθει καλά την τέχνη του φαγητο. Κι' έ-
κείνο τό βράδυ έξώδευσε άφρονά για τό δεικνιο
του. Έσοκώθησε άπ' τό φακότι σεμίνον εύχαι-
σθημένος. Έσάκθητο για όια τα πραγματι
έκτός από τον έαυτο του, κι' αυτός ήτον ό
μόνος τρόπος για νά μην 'ινε δυστυχις.
—'Εξέροσε μισή ώρα σ' ένα θεατρο έπιθεω-
ρήσομο, ύστερα τράβηξε για τη λέσχη όπου
έσυχναζε. Οί κομνέντες, τό παιγνίδι, οί φιλι-
κές συναθησές τον εκάναν νά έχάισθ έντε-
λώς τη φλαβρή κατάσταση στην όποιαν εύρί-
σκετο Της δού ώρε που έκέροσε στή λέσχη,
έξέχασε έντελώς τον έαυτο του, τον έξευτε-
μλιό του, τον άνωκοροτο έκείνον έξευτεμλιό
που δίνει στον άνδρα ή σιναίσθησις ότι συ-
τηρηθεί από μία γυναίκα και, τό σπουδαίο-
τερον, ότι ή γυναίκα αυτή, ή όποία τον ά-
γαπά και την όποιαν υπεραγαπά, πουλάει τά
γάδια της σε άλλον, για να σινηθίη αυτόν.
—Όλα αυτά τά εξέχασε, ένόμισε πός ήταν όπωο
κρώτα, όταν εινε άκόμη την περιουσία του
και ήταν χαρούμενος, ευτυχισμένος.
—'Ερωτις με άδιαφορασν μερικά εικοσάφραγκα
στο πράσινο τραπέζι του παιγνιδιού, έκέρο-
σε και σε μισή ώρα εινε μπροστά του ένα πο-
τό τό όποιοθ θ' άπέσειλε μία μικρή περιου-
σία για κάθε άλλον, όχι όμως γι' αυτόν, τον
μεγάλο γλεντήεν, τον μεγάλο σπαταλον...
—Στη μία μετά τά μεσάνυχτα έφυγε από τη
λέσχη.
—Μηχανικός ή έξ ένοτικίτου ετραβήξιε προς
τό σάκτι της Μαγδαλίνης. 'Όταν όμως έφθιασε
έκεί, εστάθησε άπότομα, σιστισμένος, τρο-
μαγμένος, σάν νά έξικνωσοε από ένα γλυκό
δνειρο που διαλύεται μπροστά στην πιο τρα-
γική πραγματικότητα. Εινε δθ τά τρα με-
γάλα παράθυρα του σαλονιοι κατώφρατα. 'Ε-
μεινε έκεί άκίνητος; σάν νά εινε κρυφθ στο
ζώμα, με τά ματία προσημώμενα στά κωρα
μένα εκείνα παράθυρα, με κωινούς στο κε-
φάλι.
—Μά άστραψή έκέροσε άπ' τό μυαλό του.
'Εθυμήθησε, εκανήλθε στην πραγματικότητα.
('Ακολουθεί)

Από τας φωτογραφίας που δημοσιεύονται εις τὸ 179 Διεθνήνους σὺς Διεθνήνους σὺς

Μη ζεγγάρει νά ε- κατακλέβει έννα δο σκεπτική, όποιοθ δάφρασε έκ τήν δύο.

Μη ζεγγάρει νά ε- κατακλέβει έννα δο σκεπτική, όποιοθ δάφρασε έκ τήν δύο.

ΕΝΑ ΤΑΙΡΙΑΣΤΟ ΑΝΔΡΟΓΥΝΟ
'Η θεία μου ή Άννα ήταν κατασκευασμένη
άπό όδεις γωνίας. Καμία στρογγυλή γραμμή.
Ψήλη, ξερακιανή, κοκαλιάρη, μόνη μητέρα, σα-
γονι μυτερό, φωνή διαπερατική, σαμγκλαίνο.
—'Ο θεός μου ό Μηνάς ήτο αντίποιο της
θείας μου κοινός, όλοστρογγυλός, διοικιτις.
—Τό χαριτωμένο αυτό άνδρόγυνον Σκυλλογά-
του, δηλαδή ό θεός μου και ή θεία μου δέν
έσυμφωνούσαν στούς χαρακτήρας. Έκεί είκοο
χρόνια έγκρίνιασαν. Τώρα εινε παύσι νά γρη-
νιαζόν, όπωο κωτέροπον.
—'Η θεία μου έχορώριζε ότι οί ρευματισμοί
του θείου Μηνά γήγορη θά τον στείλουν στον
τάφο. 'Ο θεός μου καλ ή ήλιε ότι σύντομα
τό άσ' μα τής θείας Άννας θά την άφησε ζεή.
—'Εν τή μεταξύ τό καθένος έμαγναυετο ό,τι
μυροόσσε για νά κωμοιωθθ τον άλλον.
—'Ο θεός μου, κάθε βράδυ, μετά τό φαγη-
τό, έήγαμνε στο κωρονειο νά καίη πέραός τίς
μωσάχητα, κλειόνοντας με τό κλειδί την έξό-
πορτα του σπιτιού σάν νά μην έλάμβανε ύσ'
όνην ότι μένει μέσα ή θεία μου. Μά νύχτα
μάλιστα που έμπαίε με κάποιον παριμαδούλα,
άφρησε ως την άλλη μέρα τό άπόγευμα κλει-
ομένη τη θεία μ' ν καί θεογονήσθ.
—'Η θεία μου πάλι έφοροσσε διορκώς φορέ-
ματα με χτυπητά χρώματα, έπιζητούσα να νε-
άξη κι' έφραναζε όλοέναι πός ενε θαμνάσιος της
την ύφεια της και ότι τό άσθημα της έκέροσε.
—Μα ήμέρα ό θεός μου έλαβε ένα γράμμα
για τη θεία μου. Δέν της τό έδοκε, παρά έ-
γραψε πλαγίως την λέξιν «άγνώστος» και τό
έπέσρωσε στο χαζοκομοίον.
—'Η θεία μου εμαγναυέθη γιατί διαβολικό-
τερο: Έπήγε σ' ένα μωδιστροδίκο και παρήγ-
γυλε ένα φορμα πένθμο, με κρέμα. Και ά-
φρισε τη διετυώνει της, νά της τό στείλουν,
άμα εςτομωσθη, στην όδον Άγαρών 0,2 και
στο όνομα: Κυρία ήτοση Σκυλλογάτου.
—Πραγματι, όταν εςτομωσθηε τό φορμα, τό
παρελαβε μία μωδιστρούλα και τό πήγε. Έτυ-
χε νά της άνοιξη ό θεός μου κι' όταν άκουσε
ότι τό φορμα ήταν της Κυρίας χήρας Σκυλλο-
γάτου, παρά λίγο νά τού έβθ ή καρδιάς. 'Ως
τόσο, εκείδη δέ μωροόσσε νά ηη ότι αυτός ήταν
ό κώρος χήρος Σκυλλογάτου, για νά τό παρα-
λάβθ, π'εσέπτεμε τη μωδιστρούλα στη θεία
μου, ή όποία τό έφορσε άμωσοε, και ένθου-
ασασμένη από την έφεροσίη της, πήγε τό ίδιο
άπόγευμα σ' ένα τυσογραφείο και έξετύπωσε
(στιγμιότως) έπισκεπτήρια με τ' όνομα:
Κυρία χήρα Σκυλλογάτου.
—Τότε ό θεός μου έφροιάζε και εινε ότι εινε
καρός νά βάλει μέ ένθρεγαιαν τά μεγάλα μέσα.
Μιαν όραμον έσάκρωσιν λοιπόν δέν έπήγε στο
σπίτι νά διετυώνθ και έκ'οτε έξηφάνισθη,
ζωσις νά δώση κινέμα σημείον ζωής.
—Τό πράγμα ηήροσθηερος ύπεροβολικά την
θείαν μου ή όποία άνεκτήροσε έτοι την πολυ-
πόθητον έλευθεροσίη της.
—Αυτό διήροσεν έπί ένα μήνα, μετά της παρ-
ρέλευσι του όποιου ένας μεσοκόμος κώρος
μεγάλα μουστάκια παρουσιάζθη στο σάκτι
της και εινε: —'Η κυρία χήρα Σκυλλογάτου;
—'Ενθ, άπνησθησ ή θεία μου χαρούμενη.
—Πότε άπέθανε ό μακροήτης συζυγός σας;
—'Πέρονο. —'Από τί άπέθανε;
—'Από ρευματιομούς.
—'Από ρευματιομούς; Και που δέν έθάψατε.
—Στό Α'. Νεκροταφείο, άπαντοσθ ή θεία
μου μ' όλη της την ψυχαίμα.
—Τότε έρωσ ό άγνωστος κώρος έδήλωσε την
ιδιοτήτά του:—Είμαι μυστικός άστυνομικός,
κώρος, και ήλθα νά σάς έρωτήσο, τί εκάματε
τόν συζυγόν σας;
—'Η θεία μου εκινιδυνοσε νά λιποθυμήσθ
άπό τον τρομόν της και εκείδη δέν ήξερε τί
ν' άπαντήσθ, ό άστυνομικός της εινε: —Κυ-
ρία, κατηγορησθε επί δολοφονία και έξαρ-
νίσιε στο συζυγόν σας. Άκολουθήσατε με.
—Και την άπήγαγε στη φυλακή. Θά τά εινε
δύσχορα ή θεία μου, άν ό θεός μου, κρώνων
ότι ή εκδίχσις του ήταν άρκητή, δέν παρο-
σάιζετο αυήημεροθ εις την Άστυνομίαν διά
νά δηλώσθ ότι εινε παρών και έν τη ζωή. Δέν
έπορθώσσε όμωοε νά χαρηθ ή εκδίχσις του,
διότι, καθώς έπίστευε από την Άστυνομίαν,
ένα τραύ τό πορέρουε και τον διεμελιόσε. Άφ'
έτέροθ ή θεία μου, άποφασισθείσα καί μα-
θούσα τον διαμελιόμον του συζυγόν της, έ-
γάρθη τόσον ώστε, βοηθούντος του άσθηματος,
έκαθε σιγοκίνη.
—'Ετσι ήσώχασαν και οί δύο. M-ΣΤΗΡΙΟΣ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ :
Αθναία η
 Επαρχιωτοσολία
 Βραβεία : Μια πρόκιμα 5000 δρ. εις την νικητριά και δώρα 500 δρ. εις τους μετέχοντες.

Ψηφοδέλτια έστειλαν :
 Α γ ά ξ υ α.—Π. Διαμασηγός, Διονυσία Λεονταρίτη, Σ. Δουροδύμας, Ι. Φαγκουλάκης, Γ. Αντίλαλος, Α. Μάρος, Φλωρεντία Σπανού, Β. Δρογγίτης, Κ. Κωνσταντίνου, Χ. Τσαπάλος, Μαίρη Πολυχρόνου, Π. Κυριαώτης, Σ. Τζιμής, Α. Τσαρούλης, Ν. Καρλαύτης.
 Α γ ά δ ύ ο.—Σ. Ανδρέαδης, Κ. Νικολακάκης, Ε. Σαρχιαννάκης, Ε. Διαμαντόπουλος, Π. Νικολόπουλος, Γιώτ 'Αλεξανδροπούλου, Δ. 'Αργυρόπουλος, Ι. 'Ηλιακόπουλος.
 Α γ ά τ έ σ ο ρ α.—Ε. Conti, Ν. Κοσμάδακης, Μιστεγκέ.
 Α γ ά π έ ν τ ε.—Ι. Ρινέας.
 Α γ ά ξ έ.—Νικητας Σαγγής.
 Α γ ά δ ω δ ε κ α.—Π. Κωνσταντίνου.
 Α γ ά δ ε κ α ε π έ ν τ ε.—Α. Μάλαμας.
 Σύνολον ψηφοδελτίων 81.

Ψηφοδέλτια χωρίς ισόριθμα 50λεπτα έστειλαν: Καίτη Γιαννίση 2, Δ. Ψαρούλης 1, Κ. 'Αδαμάκοπουλος 1, Διονυσία Λεονταρίτη 5, Δ. Μουτσόπουλος 1, Ε. Βλάχος 1, Κ. Μαθιός 1, Α. Τσολοβίκοσ 1, Ε. Σαρχιαννάκης 1. 'Αν στείλουν ισόριθμα πρὸς τους γάρυθμους 50λεπτα, θα ληφθῶν τὰ ψηφοδέλτια των ὑπ' ὄψιν.

ΨΗΦΟΙ ΧΩΡΙΣ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ
 Ψηφίζουν με ισόριθμα 50λεπτα χωρίς ψηφοδέλτια: 'Υπέρ της δίδος Κιζής, 6 κ. Ν. Καρυοκέφαλος διά ψήφων 5.
 'Υπέρ της δίδος Ρωμανική Βολιωτοπούλα, 6 κ. Α. Νικολάου διά ψήφων 10.
 'Υπέρ της δίδος 'Αντισμένη 'Αμυγδαλιά, 6 κ. Χ. Κονδύλης διά ψήφων 5.
 'Υπέρ της δίδος Ξενητημένη ή δις Πότα Παπαδάκου διά ψήφων 5.
 'Υπέρ της δίδος Σενέλλη, 6 κ. κ. 'Ε. Κατσούλης διά ψήφων 35, Γ. Φιντάνουλος διά ψήφων 12, Π. Πιολής διά ψήφων 50.
 'Υπέρ της δεσποινίδος Βασιλίσσα των 'Ανθών, 6 κ. κ. 'Αποστολόπουλος, Γ. Νιστάκης, Χ. Μπουλιώτης, Σ. Πίσσας, Ν. Μαράκης, Κ. Μιγανής και αί δίδες Καίτη Λεοντοπού και Λέλα Μιγανή διά ψήφων 102 εν συνόλῳ.
 'Υπέρ της δίδος Κάκιας 6 κ. κ. Νικητῆς Σαγγής διά ψήφων 4 και Κ. 'Αποστολόπουλος διά ψήφων 2. Σύνολον ψήφων 230.

Η ΣΥΛΛΕΓΟΜΕΝΗ ΠΡΟΙΚ Α
 'Εκ προηγουμένων εβδομάδων δρ. 3062.50
 'Εκ ψηφοδελτίων δρ. 40.50
 'Εκ ψήφων δρ. 115
 Σύνολον δρ. 3.218
 'Επίσης 22.50 εις στέμματα.

Η ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΨΗΦΩΝ
 'Εκ των ἄνω 81 ψηφοδελτίων τὰ 52 εινε ἰσὲ τῆς 'Αθναίας και τὰ 49 ἄκέρ τῆς 'Επαρχιωτοπούλας.
 'Εξ ἄλλου αἱ ὑποψήφιοι των ὁποίων ἐδημοσιεύθησαν αἱ φωτογραφίαι ἔχουν λάβει μέχρι τούδε τὰς ἐξῆς ψήφους :

Φθλ.	Ἀθναία	Ψήφ.	Ἐπαρχιωτοπούλα	Ψήφ.
160	'Εδελβάς	188	Μιστογκέτ	600
161	Ρωμαντ. Ν'οῦ	173	Ζαγκόλετ	152
162	Καστανή	157	Κίση	230
163	Μπλάνς	112	ΡΒολιωτοπούλα	555
164	'Αν. 'Αμυγδαλιά	169	Ξενητημένη	141
165	Σάσα	105	'Αφρός	186
166	Μυρσίνη	163	Κόρη Κυράτων	708
167	Μ. Μπουρεστάη	361	Χαρ. Ληγούλα	110
168	'Αλεξάνδρα	91	Κενά. Κρίνος	122
169	ΜυρομένοΓιούλι Ροδάκιον	170	'Ιάνθη	193
170	Σία Ντόσταντ	75	Γλυκοματόσση	551
171	'Ελκ. Τσιγγάνα Μπουμπουκί	81	Ναυσικάα	96
		73	Χαρμέτ	55
		126	Μινεξές	108
			Θεοτόσβρατος	305
			Brunette	365
172	Φρόσσο	165	Χρυσάνθεμον	196
			'Υβόννη	59
173	Ξενία	48	Μικρ. Χρυσάλς Μαρία	93
			Μαρία	34
174	'Ελευθερία	49	'Ιωννή 'Αδρα Π. Τραυματιών Βοσκοπούλα Π.	168
			Κυθ. 'Αδρα	41
175	Αθήα	51	Γαρυφαλλον Ρεμβόδης	34
			Τρυών	57
176	Μινεράβα	42	Σενέλη	166
			Μάσσα	30
			Θαλασσολάτρεις	33
177	'Ηρα	32	Parillon	31
			Β. 'Ανθέων	131
			Σαρ. 'Αστέρη	25
178	Κάκια	29	Βιολέττα Ντολορε	26

Ειδοποιούνται αἱ ὑποψήφιοι ὅτι μὲ τὰ πέντε ἢ ἐξ ἑβδομάδας θ' ἀρχίσῃ ἡ διά τὴν ἀπονομήν τῆς πρόκιμας ψηφοφορία. εἰς ἣν θ' μεταχθον ὁμοί τὰ ἔχουν λάβει ἕως τότε 500 τουλίχιονοσ ψήφους.

Αἱ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ
 'Ελήφθησαν και θα δημοσιευθῶν αἱ φωτογραφίαι των δεσποινίδων Χανουμά κ

και Γλυκεῖα Νανά ἐξ 'Αθηνών.—'Επιστρέφονται αἱ φωτογραφίαι σας, δίδες Νίτσα, Μελαγχολική 'Ηχώ (χορμά 1) και Ρωμανική Πυργιωτοπούλα. Δέν φταίω ἐγὼ, δις 'Αμυγδαλιάς, ἔδωσα τὴν φωτογραφίαν σας στὸν τοιχογράφου, ἀλλὰ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ ἦταν πολὺ θαμπὴ ἀπέτυχε. 'Αν ἔχετε γὰρ μὴ στείλετε καμιά καθαρώτερη, θα τὴν δημοσιεύσω.—'Εγὼ γράφει κατ' ἐναντίον ἡδῆ, κ. Σ. Δουροδύμα ὅτι οἱ ἐκ τοῦ Μετώπου δύνανται νὰ στείλουν ὅσα ψηφοδέλτια θέλουν ἐφ' ἀπολύτῳ χάρτου, ἀρκεῖ να συνοδεύονται ὑπὸ ἰσορίθμου 50λεπτων, τὰ ὁποία προσερίζονται διά τὴν πρόκιμα τῆς νικητρίας.

Εἰδοποιῶ ὅσας προτίθενται νὰ μοὺ στείλουν φωτογραφίαι γὰ τὰς στείλουν ἄνευ ἀναβολῆς, διότι ἐντὸς ὀλίγου περσοῦται τὸ πρῶτον μέρος τοῦ δημοψηφίσματος και θ' ἀρχίσῃ πλεον ὁ ἀγὼν διά τὴν πρόκιμα μεταξὺ των λαβοσαῶν ἄνω των 500 ψήφων.

Zuxelina (ἐξ 'Αθηνών)

Ὀνει ρεμμένη Λευτερία (Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως)

Νέκτα τῆς Σάμου (ἐκ Σάμου)

Καμέλια (ἐκ Κιλικίας)

καὶ Γλυκεῖα Νανά ἐξ 'Αθηνών.—'Επιστρέφονται αἱ φωτογραφίαι σας, δίδες Νίτσα, Μελαγχολική 'Ηχώ (χορμά 1) και Ρωμανική Πυργιωτοπούλα. Δέν φταίω ἐγὼ, δις 'Αμυγδαλιάς, ἔδωσα τὴν φωτογραφίαν σας στὸν τοιχογράφου, ἀλλὰ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ ἦταν πολὺ θαμπὴ ἀπέτυχε. 'Αν ἔχετε γὰρ μὴ στείλετε καμιά καθαρώτερη, θα τὴν δημοσιεύσω.—'Εγὼ γράφει κατ' ἐναντίον ἡδῆ, κ. Σ. Δουροδύμα ὅτι οἱ ἐκ τοῦ Μετώπου δύνανται νὰ στείλουν ὅσα ψηφοδέλτια θέλουν ἐφ' ἀπολύτῳ χάρτου, ἀρκεῖ να συνοδεύονται ὑπὸ ἰσορίθμου 50λεπτων, τὰ ὁποία προσερίζονται διά τὴν πρόκιμα τῆς νικητρίας.

Εἰδοποιῶ ὅσας προτίθενται νὰ μοὺ στείλουν φωτογραφίαι γὰ τὰς στείλουν ἄνευ ἀναβολῆς, διότι ἐντὸς ὀλίγου περσοῦται τὸ πρῶτον μέρος τοῦ δημοψηφίσματος και θ' ἀρχίσῃ πλεον ὁ ἀγὼν διά τὴν πρόκιμα μεταξὺ των λαβοσαῶν ἄνω των 500 ψήφων.

Ἡ ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Πενήρῳ εἰς ποιότητα τὰ ἔργα των ἀναγνωστῶν αὐτῆν ἐβδομάδα.
 'Εγκρίνω ἀπὸ τὸ ἠθικὸς καλλίτερον ποίημα τοῦ κ. Π. Βακιρτζήλου τὰ δύο πρῶτα ἐξάστιχα, διότι τὰ ὑπόλοιπα δύο ἔχουν διάφορες γλωσσικὰς ὑπερβολὰς και μερικὰς χρισιομίες. Καλοδεμένο μετρικὸς τὸ ποίημα τοῦ κ. Χ. Κονδύλη. 'Εννοιολογικὰς ὁμοσ δύναντον ἐν τῷ συνόλῳ του. Τὸ πρῶτο τετρασίχλον ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὰ ἄλλα και τὰ ἄλλα εἰνε κλίπος ἀνακόλουθα.
 Τὸ ποίημα τοῦ κ. 'Α. Στέλλα δέχεται μεγάλῃν δυσκοιανὰ εἰς τὴν στιχογραφίαν. Καί χάριν τῆς ὁμοιοκαταληξίας παραβλέπει τὴν ὁμοιότητα τῆς φράσεως και τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νοήματος. 'Η πρόξια του δὲν παροχει ἐνδιαφέρον ἐμπνεύσεως ἢ ἐκτελέσεως.
 Τὸ ποίημα τοῦ κ. 'Ε. Α. ὅσ συνόλον δὲν εἰνε ποίημα. Δέν ἔχει θέμα δηλαδὴ κανονικὰς ἀναπτυσσομένης και κανονικὰς τελεσιόνομον. Εἶνε ἀκλή στιχογραφία, και δις πολὺ ἐπιτυχίης, τεσσαρῶν τετρασίχλων, μὴ ἔχόντων μεγάλην σέξιν μεταξὺ των. Γ' αὐτὸ, ἐνῶ μερικὸι στιχοί ἐκφορίζουν ἀρετὰ καλὰς σκέψης, ὁμοσ... γὰ ὁμοσ εἶν' ὁ χορισμὸς μεγάλῳ πόνοσ γὰ κείνον ὁμοσ π' ἀγαπᾷ εἶνε πόνοσ διαρκήσ... ἐν τῷ συνόλῳ τὸ ποίημα του εὐδερμῶν ἀρτίαν σκέψιν ἐκφορίζει. 'Οσοσ διά τὴν μεταφρασῶσιν των πληροφοροῦ ὅτι ὅλα τὰ τραγοῦδια τοῦ Χάινε ἔχουν μεταφρασθῆ ἀπὸ πολλοὺς και δυνατοὺς λογιτέχνας, ὥστε πᾶσα νέα ἀπέπειρα μεταφράσεως να εἶνε πολὺ ἐπιτυχινοσ.
 Δέν ἔχει ἐνδιαφέρον ἡ πρόξια τοῦ κ. 'Ι Γιαννάκη.

Βρίσκω κάποιαν ὁμοσ λυρισμοῦ στὸ κομμάτι τοῦ κ. Μ. Τσ-ου. Ποιὺ ὁμοσ ἀνατάσσεται και με πολλὰς κοινοτικὰς γορμιέσ. 'Επὶ πλεον τὸν πληροφοροῦ ὅτι ἡ λέξις «σοσβάτισμα» δὲν στέκει σὲ λυρικὸ κομμάτι, ὁμοσ ρεαλιστικὸ και ἄν εἶνε.

'Ατρενα και κακογορμιέσ τὰ ἔργα τῆς δίδος Jeanne Pan. και των κ. κ. 'Α. Ἐτ-ου, Χ. Παπαδημητρίου, Π. 'Ηλία, Δ. Λαονκοῦλου.
 'Αν τὸ θεωρεῖτε προσβολῆν να ὁμοσ γράφω τὰς χρῆσεις μου ἐπὶ των ἔργων σας, τότε δέν ὑπάρχει λόγος γὰρ μοὺ στείλετε ἔργα, κ. Νεόφρτε Συν.

Πολὺ καλὰ κ. Φ. Σκούρα, ἀρκεῖ να μὴ παρακομεῖσθε ὅτι δέν ὁμοσ ἐγκρίνω ὁμοσ ἔργα σας.
 'Η «Σφαῖρα» ἐξέδωκε και ἐκδίδει μυθιστορημὰ κ. κ. Ε. Πητυκάκη, ὁμοσ ἐντὸς ὀλίγου θα ἐκδόσῃ και τὴν «Ντολαρέσ». Μὴ ὁμοσ νομίετε ὁμοσ ὅτι αἱ τυπογραφικὰ ἔργασια κοστίζουσ τρομερὰ σήμερα.
 'Ελήφθη κ. Εὐδοκίη Β. και θα δημοσιευθῆ. Mes amitiés.

Τὸ καλὸ περιοδικὸν «Ἑλλάς», τοῦ ὁποίου μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθῶ τὴν σύγνοιον εἰς ἐμφάνισιν και περιεχόμενα ἀνακλινισιν, ἀγγέλλει μίαν ἐνδιαφέρονσαν χαρμίαν.
 'Αφ' ἔτερου τὸ περιοδικὸν «Πολιτισμοσ» μὲ πληροφοροῦ ὅτι δέν ἐκαποῦσ, ἀλλὰ προσωρινὰ μόνον διεκόπη τὴν ἐκδόσιν του.

Ὁ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ
 'Ενωσὶς ἢ Θάνατος, Ρωμαιοσ, 'Ανθοστέφανοσ, Λευκὸν Ὅροσ, 'Μνημιεῖον Βεάτουσ, Γιοῦλι 'Ανοῖρεσοσ, 'Κόκκινος Βεάτοσ.

'Αθανάσιος Καρύλλοσ, ἰσολογογὸς περικλυτῷ.—'Ανθῆ Βασιρατζίδου ἄρραβονισθησαν, ἐν Προύσῳ.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΝΤΑΓΩΓΗΣ
50 λεπτά ἑκάστη λέξις

-Ζητῶ ἀλληλογραφίαν μὲ κάθε πονεμένη καρδίη γὰρ νὰ μοιρασθῃ τὸν πόνο. 'Αποκλείεται ἡ προσωπικὴ γνωριμία. Γράφατε «'Αγγελὸν 'Αφεντούλην» λογαθὸν p. r. 'Εγυαῦθα.
 -'Αντισμένη 'Αμυγδαλιά. 'Εστάλη. Φροντίσατε παραλαβῆν. Γνωριστέ μοὺ τὸ ταχύτερον λήψιν. «Δ. Κορινν...»
 -Προσοχή! 'Ανταλλάσσω ἐπιστολάσ μετ' οἰουδήποτε ἐπὶ οἰουδήποτε θέματος, 'Ελληνιστὶ, Γαλλιστὶ, Γερμανιστὶ. 'Βασίλειοσ Ναξοκόλοσ» 40 'Εκκλησιαί.
 -'Ευχαριστῶ τοὺς κυριοὺς, κυρίασ, στρατιωτὰσ και δίδασ, οἱ ὁποιοὶ εἰχον τὴν εὐγενὴ καλοσύνην νὰ ἀπατήσουσ εἰς τὴν δὴλασὸν μου, ἀλλὰ μοὺ ἦτο ἀπολύτωσ ἀδύνατον νὰ ἀπατήσω εἰς ὅλασ τὰσ ὑπὲρ τὰσ 200 ἀνερχομὲνὰ ἐπιστολάσ. Εἰς μερικὸς ἀπήγησα τοὺς λοιποὺς εὐχαριστῶ «VICAR, OF, BRAY».
 -'Ανταλλάσσω cart s : postales, ἐπιστολάσ, φωτογραφίεσ, οἰκίτασ μὲ ὁμοσ τῆσ ὁμορφῆσ. 'Ελληνοκοῦλεσ. Γράφατε «'Αιθεροβαμονα» Λεορορικὴ Σχολὴ Θεσσαλονιχῆ.
 -Νατιλία ἐπιστολὴ 25 Μαρτίου ἐλήφθη 17 Μαῖου θαυμάζω τὴν ἀμειλίαν σας γράφατε διεῦθυνονινασ ψευδώνυμον p. r. να λαμβάνετε τακτικὰ, Χρῆστοσ.

«'Αἰκίη. Γιάτὶ φωτᾶτε; «'Εγασ».
 'Αλληλογραφῶ μόνον μὲ Πειραιωτὶδασ. Σκοπὸσ γνωριμία. Γεράσιμοσ Στεφανάτοσ p. r. Πειραιεῖοσ.
 -'Ομοσ γυναίκα ἔξερει τί σημαίνει μυαλὸ, ἢ ἔχει τέτοιου σὸ κεφαλι τῆσ ὁμοσ μοὺ γράφῃ. Θέλω να ἰδῶ ἐπὶ τέλοσ ἢ ὑπάρχει τέτοια κ' ὕστερ' ὁμοσ πεθῶν. 'Υποσμημιέσ. 'Ο ὑποκοινόμενοσ δέν τυγχάνει σοφιστῆσ, ὁμοσ οἰκοδόμοσ. Εἰλικρινεῖα ἡγηγομένη Γράφατε «Γέρω 'Αίσωκοσ» p. r. Σμύρνη.

-Κι ἄν κάποιε σ' ἀγάπησα πιστὰ μετὴν καρδίη μου, ἐπὺ δέν με ἠδελῶσεσ, ὁμοσ τὴν ἔρωτα μου. Τόμοσ λοικὸν ποὺ ἐννοισατε τὸ ὄχημα τοῦ κομμοσ, σὲ μένα πάλιν ἔρχεται σὸν τῆ ζυμῆν, φῶσ μου. Μὴ ἐγὼ τὴμασ ποὺ ἀφροσῶ; ἄτὸ οἰκο σου, λαθοσ δέν σὲ ποθὺ κινωμοῖσῃ γιατί, ἀπὸ τὸ βάθοσ τῆσ πονεμένησ μου καρδίασ ζελεῖσθε τὸ μίτοσ, και τὴμασ ποῖα δέν σ' ἀγαπῶ, ἰσοσ γὰ πάντα ἰσοσ. 'Εὐδοκίη 'Αν. Σφρατζίησ» ἐκ Καρπινοῦ.

-'Ιωνική 'Αῦρα» ἐκ Σμύρνησ Παρακλῶθ δεχθῆτε συγχωρητῆμα μοὺ δια τὴν καλλογῆσ σας. Σ. Σαυριανάκοσ» 52ον Π. Σ., 1οσ λοχοσ, τ. r. 932.
 -'Ο κ. «Πικ-Νικ» κυριοσ 33 ἔτων, ζητεῖ γνωριμίασ και ἀλληλογραφίη μὲ νέασ. 'Αφαντὰ ἀμείωσ. 'Αλοσ Θυρεῖσ 32 γραφετα «Σφαῖρα».
 -Γράμ νατιμία ποῦνα τὴν εὐτυχίαν νὰ ἐπισκεφθῶν τὸ ὄρατο Νησαῖοσ σας, γὰρ πρῶτῃ φορῃ, ὁμοσ ἐκδορμείεσ, ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μετὰ οἰδων Τηγιων. ΣΚΟΠΟσ ΓΝΩΡΙΜΙΑ... Ψευδώνυμα ἀποκλειονται. Γράφατε. Καρομπάτονο, Κωνστ. Τρέλαν, και Κωνστ. Στάικοσ» Ναυτογραφίεσ Σχολῆσ Ν. Δοκίμοσ, Πειραιά.

-Νεὸσ ἐμπροκοπλοαρογὸσ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν καταθῶν μετὴν κοριτίασ σεμιοκορική και μορφομένη. Σκοπὸσ εἶν' ὁμοσ πρῶτῃν μετὰ ἐπιστολῆν ἀκοκλιπτονομᾶ. Ψευδώνυμα ἀποκλειονται. 'Αλοσ «'Αλεξάνδρον...» p. r., 'Ελλῆν. Ταχυδρομοιεν Κοιν»λοχοσ τ. r. 920.
 -'Ιωνικὴ 'Αῦρα». Το «Μελαγχολικὸ Σμυρονατῆσ» ὁμοσ εὐχεται καλὴν ἐπιτυχίαν.
 -Εἰς τὸν ἐορτάζοντα ἀγαπητὸν μου λογαθόν; εὐχομῶ εἶη πολλὰ «Διμ. Χρηστοπίδη».
 -Δεσποινίδα «Ν. Α.» (Lea) Διογυμέτοσ ἐπὸ τῆσ μοῖρασ σὲ βάθη τῆσ 'Ιονίασ. Εἶδα τὰσ ἐλπιδὰσ μου διαπερσομένησ και τὰ καλλίτερα των ὀνειρων μου να μαραινόντουσ... Γιατὶ σὸτὸ μοιρασλοσ σκόρπισε τὴν ἀγάπῃ μας! Δέν γνωρίζω... Μογον ἀπαῖτω τὰ γορμιέσ και τὴν φωτογραφίαν μου ἱνα στείλω «Γεώργιοσ Κατῆραχοσ» IX λοχοσ στρατηγέιοσ, τ. r. 930.
 -Δις 20 ἔτων ἀλληλογραφεί με νέουσ κὺ νέασ μορφομένησ. Σκοπὸσ ἱεροσ. «Τριαντάφυλλο κλειστο» p. r. Λεβαδεία.

-Νεαροσ τραυματικὸσ ζητεῖ γνωριμίασ μετὰ νεαράσ χηράσ ἢ ζωντοχῆρασ. Αἶδεσ ἀποκλειονται. «Α. Χ.» p. r. 'Αθήνα
 -ΣΤΗ ΠΕΘΑΜΕΝΗ ΜΝΗΣΤΗ ΜΟΥ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Π...» Στρώσατε ζουμπουκά, γασομιά, ναρκίσοσ, τριαντάφυλλα, μὴ νύμφη να σεράσομμε, στωῦ ὑπνον τῆ γαλήνη, στολιστε με κατάλευκα και μυρωμῆνα λουλουδα, σὸτὸ διάβα μίασ ἀνότητοσ, γὰρ τὴ στερογῆ τῆσ κλῆν. 'Ο Χάροσ τῆσ νεότητοσ τα χροῖνα δέν λυφθῆκε, δέν κόνεσε τὴν ἡσθη, ἀγγελική μορφή τῆσ. Μοίρασ σκληρῆσ τὴν προσταγή, τὴμασ και ἐκετ-

νοσ ἄκοσος και ἄκονα τῆσ ἐκοψε τὴν ἀνθιγῆ ζοῆ τῆσ. Μὴν κλαίτε, δέν ταϊριζομμε στοὺσ ἀγγελοσ τὰ δάκρυα. πὸσ ἢ Παρθένη πέθανε ἔννε μὴ φανασία. Κί ἄν ὁμοσ τῆσ αἰκρεσ τῆσ ζοῆσ, στοὺσ οὐρανοὺσ φερούσιεσ, γὰρ μὰσ θα μείνῃ πάντασ ψυχὴ 'Αθανασία. Στρώσατε στήν ὄσκη κλῆν τῆσ κατάλευκα χροῖνατῆμα, στολίστε τὴν με λουλουδα ποὺ τόσο τ' ἀγαποῖσε. Μὰ μὴ τὴν κλαίτε ἄκονα μὴν τῆμασ τῆσ ἐπῆνησε, ἢ κάτασκη ψυχολογῆ τῆσ γαλήνησ ἐποθοῖσε. («'Αντίγο.» 'Ελευσία Μάιοσ. «Φαγκισκοσ Παπάτοσ».)
 -'Αγνοστήν μου. Εἰσθε ἢ Μ. Ζ.; 'Ε-σπεροσ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ
30 λεπτά ἑκάστη λέξις

Κοριτία ἀλτι Τέσσερα νεαρά φανταράκια εὐρισκόμμενα εἰς τὰ τοῦ Δουροδύμου ἀποτομα και ἀματογραφῆ βουνα Τσαρῆτοσ και Ντὲ τεπέ, πρὸσ ἀνακοφισον τῆσ μονοτόνοσ ζοῆσ των, αἰτοῦν ἀλληλογραφίαν με δίδασ 18-20 ἔτων Π. και Ν. 'Ελλάδοσ. Προτιμῶνται Πύργου και 'Αμαλιάδοσ. Σκοπὸσ δὲτὶ ἐπακοιουθῆσ. 'Εἰ ποθὺ χροκίμ παχοῦλὸ θα κάσση νὰ γράφῃ εἰς τοὺσ ὁμοίροσ κολεμιστάσ και τὴν καρδίη των νὰ ἀρεψῆ. Γράφατε «Κ. Φ. Α.—Τ. Χ. Ν.—Κ. Θ. Κ. Α. Κ. Α.» βον συν. 1οσ λοχοσ. III Μεροσγῆ, τ. r. 915.

-Χῆρεσ, Ζωντοχῆρεσ και κοριτία, ἀπὸ 26 χροῖνον και κίτω. Προσοχή, πρὸσ τὸ παρόν ἀκνιητεσ τὸ στήθοσ ἐμπεδοσ, οἱ ποθὺ ἡνωμένοσ. 'Ομοσ ἀπὸ σὰσ ἐπιθυμῶ νὰ μῆρη γυμνάσια, ἀρεαί, πονηῆσ και ἡνωμένησ τάσεσ ἄσ γράψῃ εἰς τὸν «Δ. Γκρινιγῆρῆν, Γ'». Ἐφοδ. Στρατιάσ, τ. r. 906.

-Νεαροσ Νοσοκομιά αἰτεῖ ἀλληλογραφίαν με δίδασ, γὰρ νὰ διασεκδῆσ τὴν μονοτονία τῆσ ζοῆσ του. Γράφατε Νηκίμοσ «Μῆτερον Παχίον» 1ον Νοσῆστον Δουροδύμου, τ. r. 905.
 -Κωνσταντινοῦσ, ἱνα εὐχαριστοσ δεχομαι τὴν ἀλληλογραφίαν σας. Γράφατε ὁμοσ ἐξῆσ 'Ανθῆλον «Κ. Π.» 3[4] σύνταγμα εὐζώνων, τ. r. 930

-'Ακοποτημῆνῃ Καρδίη, αἰτεῖ ἄλληλογραφίαν μετὰ νεαράσ ὑπάφῆεσ Π και Ν. 'Ελλάδοσ. Σκοπὸσ ἱεροσ. Γράφατε «Μιναρέ» ἐπιτελειον ἀνεξαρτήτοσ μετὰ πρῶτῃ, ποῖλοῦ, τ. r. 932.
 -Αἰτὸ ἀλληλογοφίαν μόνον με χηράσ. Σκοπὸσ ὁ γάμοσ. Γράφατε «'Ιωάν. Σαμουρά» Τη μεροσγῆ, ἀποσκομα τ'Αλθων, τ. r. 904.
 -Νεαροσ πολυβολητῆσ αἰτεῖ ἀλληλογραφίαν δίδων. Προτιμῶνται Ναυπακίον, 'Αθηνών, Κορινθου, Κιτίου, Το κέλοσ. Γράφατε στρατιώτην «Κωνσταντίνου Κοσκοπέτοσ» 1ον πες. σ γ. III πολῆγῆ, τ. r. 907.

-Κοριτία 'Ηρακλείου, Ρεθύμνησ, Χανίων, Σμύρνησ, Κοροδελου, Σερβόδοι. Παρακλιθόμεν ἀποστέλιτα ἐνα γορμιέτασ σας, σὲ δυὸ νεαρά δεκινάκια. Γράφατε «'Ιωάννην Μαλαγαρῶδη» II πολῆγῆ και «'Ιωάν. Παπαδάκη» βον λοχον 55ον συν πες, τ. r. 911.

-Δυὸ φίλοι, ἐκεῖδι ἐγοστελεφθῆσαν ἀπὸ ἐκείνασ ποὺ ἡγαπῶντο λογῆ τῆσ τεραστοῦσ ἀπομαρῶνοσ ἐξ αὐτόν, αἰτοῦν ἀλληλογραφίαν μετὰ δίδων κλάσοσ 1923, 1924 και 1925 πρὸσ διασεκδῆσ τὴν κνιόσ ἐφιρνιασ τῆσ ζοῆσ των. Γράφατε «Χαρ. Πισσημῆσ» ἐπιλοχίαν και «Νίκοσ Πανουσάποουλοσ» δεκανεά, βον λοχον, 11ου πες. συν., τ. r. 929.

-Δυὸ νεαροὺ χωροφύλακεσ, ἀγόντεσ τὸ 22ον ἔτοσ τῆσ ἡλικίασ τον αἰτοῦν ἀλληλογραφίαν με δίδασ 18 ἔτοσ 20 ἔτων. Προτιμῶνται Σμύρνησ, 'Αθηνών, Κοκκίπολοσ, Χανίων, Κοροδελου, Μαγγινιάσ, Κίου, Σκοπὸσ γνωριμία, ψευδώνυμα ἀποκλειονται. Γράφατε «Ι. Π και Ε. Ζ.» Στρατονομία Χ μεροσγῆσ, τ. r. 911.

-Νεαροσ λογαθὸσ αἰτεῖ ἀλληλογραφίαν με δίδασ νεαράσ ἡλικίασ. Σκοπὸσ γνωριμία, γὰρ μοὺσ. Γράφατε «'Ακοποτημῆνον 'Ερωστή» βον συν. τ. r. 915.
 -Λογίτασ και Δεκανεῖσ, ἀρετὰ βιοασημένοσ, ἀπὸ τετραετίασ εἰς τὸν ἀγῶνα εὐρισκόμενοσ,

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

ΤΑ ΡΑΒΑΣΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

ΑΕΙΔΥΛΛΙΟΥΝ

Περδίκω μ' κλί μ' Τώρα πόπιακι του καλουκαίρ' κι' ή κάψα, ούλ' οι' Ανθηγαίτοι κι' ή Ανθηγαίσις ξεχνάνι κι γλιεντάνι ως τν αυγή, κι σὺ κουρνιάεις μί τς ζότις, οὐρὲ ζουντανὸ τ' διαόλ'!

—Οπ' κι' νά πᾶς τν νύχτα μεμηγιαίξ' οὐ κόσμους τόσου π' νά λιές τι του διάουλου δὲν ἔχιν δλειά τν ἡμέρα αὐτίν' οἱ χστιανοί κι' ξαγρυνᾶν' ἔτο' γιὰ οὐλ' νύχτα;

Τὰ θέατρα γιουμάτα, τὰ κέντρα κάργα, σὺς συνκίεις καντάδης, στὰ Φάλεργια οὐλου του κατσορ' κι' ή τσουράπια, σὺς Κηφισοῦς οἱ μιγάλ' μιγάλ' μί τὰ φρουκίνα, στου Σκαρμαμαγκά οἱ παξμάδες, στ' Ραφίνα οἱ νεόπλουτ', στν Κουλουκθού οἱ ἱρουτιγμέν' κι' στου Δυφνί μουναχά οἱ παλαβοί! Που τὸν βρίζκνι οὐλου αὐτίνου τὸν παρὰ, μεστήριουν!

Τέλους νά μὴ στὰ πολυλογάου, τν πιρασμέν' Τρίτ' π' σήκουσα τ' δεκαημερία μ', εἶπα νά βγάλου κι' γὼ νά φουρά ὄξου ἱκεῖο του καψουδουλκὸ, γιὰ νά ξεσκάσ' κι' αὐτίνου νά ψύχα. Πήγα του λπὸν κατὰ τς ἰνῆρὰ του βράδ' νάν τν πάρον' Ἐβαλί του καπιλλίνου τς, πῆρι κι' τ' οὐμπρελλίνου τς κι' βήκαμαν.

- Στου θέατρον θά πάμι Μήτρον μ'!
- Νοῖσκι, τς ἀπουκρίνουμι.
- Σι ποῖδ' θέατρον;
- Στὸν Καραγιούξ'.

Ἀκούγοντας αὐτίν' παραγιούξ' τᾶχτι ἀπᾶν' νιάν ἀπθαμῆ σάν κι' νάν τ' δάγκναι ἀστρίτς φαρμακίους.

- Μπᾶ Χστός κι' Παναταί μ' λιέει. Γι' αὐτίνου μαθὲς ἔβαλα του κινούργιου καπέλλου τς κερᾶς μ' γιὰ νά πάου στὸν Καραγιούξ'!
- Ἄμ ποῦ θέλς νά πάμι, οὐρὲ κουτούλα μ'!
- Νά πάμι στν Οὐπιρόττρια.
- Κύργιε λήσουν! Τί λύκους εἶν' αὐτίνου του Οὐπιρόττρια, οὐρὲ; Μπᾶ κι' θέλς νά πῆς οὐπιρόττρια;
- Ναί.

—Ἄμ ἄστα τὰ γαλέικα, καθῆν' γιὰτι δὲν τὰ παρακαταλαβαίνου!

Ρουβουλᾶμι σὺς Οὐμόνοιες κι' σκίου ἀπᾶν' ἀπ' τῆ μῆ δεκαημερία μ' γιὰ νά μπούμι μέσα σ' ἕνα θέατρον. Μᾶς ἔβαλαν νά κάτσοι στὸν τζιεφταῖου πᾶγκου γιὰτι δὲν εἶχιν ἄλλου παρὰ πῆσου, κι' ἔτσι μᾶειδι ἔγλεπα, μᾶειδι ἄιγα τίπουτας. Κι' ἂν δὲν ἦταν κι' ἔκειν' ή δόλια ή μουζικῆ νά μὴ κρατᾶγν ἔξυπνιουν, θά ρουχάλλα μέγρ' τὰ ξιμορώματα.

Τέλους ἔδουκι οὐ θεὸς κι' ἀμόλκι του θέατρον.

- Ἄετι πᾶμι σπῆτ' τώρα, τς λιέου.
- Οἶ, μ' λιέει, τώρα θά πάμι στου Ζάμπκειου.
- Τί νά κάμμι στου Ζάμπκειου, οὐρὲ;
- Νά ρεμαντζάρουμι.

Νά ρομαντζάρουμι ἱουον νά ζαχαρώσιμ, εἶπα γὼ μέσα μ'. Ἄετι, ἄς τς κάνον κι' αὐτίνου του χατῆρ'. Ἐλα ὁμως π' δὲ μπόραῖ νά παρ' τὰ πουδάρια τς ή τζαναμπέτσα γιὰτι' εἶχιν φουρῆσ' τὰ γουβάνια τς μικρῆς τς κερᾶς κι' τ' στένιβαν! Θέλουνας κι' μὴ ἔσκασα ἄλλου ἕνα τάλλασου σ' ἕνα μουμπέα γιὰ νά μᾶς πᾶν στου Ζάμπκειου. Ὀντες ἔφτασαμ' ἱκεῖ.

—Πᾶμι νά κάτσοι στν πλατεῖα, μ' λιέει, νά πάμι τ' ἀναφεκτικό μας.

Καθόμασι κι' ἔρχτι οὐ γκαρσόνς νά παρ' διατά.

—Φέρι μας, κάνα κατουσταράκι ρετονουλα, τ' λιέου ἱγὼ κι' κάνα μῆτῆ

—Ὀχ' κινιέτ' αὐτίν', ἱγὼ θέλου παουτό

Μπᾶ π' νὸ σάμπ' οὐ διάουλου μέσα σ' κι' νάχ' κι' παληοργια, οὐρὲ παληουταπιρδῶνα, εἶπα μὴ νου' μ', ἔτρους κι' στου χουργιό σ' παουτά! Τέλους γιὰ νά μὴ ντρουκιστοῦ, τν ἄφκα κι' πόνιασι ἕνα ἀπὸν τέτοιου, πλιέρουσα τὰ ρέστν τς δεκαημερίας κι' ἦρθα πᾶτς κι' πόστα. Κι' ἀπὸν ζαχαρώμα τίπουτας ἀκόμα. Ἦταν κι' ἔξενους κόσμους γλιέπς. Τουλάιστου νά μὴν ἦταν ἱκεῖν' ή διαουλουμουζική, θά κμῶνε κανιὰ οὐρουλα, νάχου τὸν ἕπνου διάφουρου. Που τέτοια τᾶχ' ὁμοῦς!

Σὶ λίγου μ' λιέει:—Πᾶμι στου πάλκου νά κάτσοι σ' ἕνα μπαγκάκι.

—Καλὸς οὐ λόγους, τς λιέου, πᾶμι.

Πήγαμαν, κάτσοιμαν. Δόξα νάχ', εἶπα μέσα,

ἦρθ' ή ὥρα ν' ἀπουξημιγιουθῶ. Αὐτίν' ή παληουκαρᾶξα ὁμοῦς κατὰ πρῶτου ἔσκυψι κι' ἔβγαλι τὰ καπούτσα τς κι' ἀπὲ σήκουσι του κισᾶλ τ' ἀψηλὸυ κι' δὲν ἔλιεῖ νά τράξ' κανιὰ βουλά κι' κατὰ μένα.

—Τί ἔχασι κι' του χαλιέβς στὸν οὐρανὸ, οὐρὲ; τς λιέου.

—Ἄχ' γιὰ ἰδές τί οὐραῖου ποῦεινι του φιγγαράκι μ' ἀπουκρίνουτι.

—Οὐρὲ, ἄστον νά πᾶν κατ' ἀνέμ' του φιγγαράκι κι' του καλὸ τ'. Κάλλιου νά μὴν του μιλιετᾶμι οὐλότιλα γιὰτι μᾶς θμῆξ' τ' ἄσμενια τάλλαρα ποῦχαμαν νιὰ βουλά κι' τώρα δὲν τᾶχμι!

Αὐτίν' ὁμοῦς του χαρᾶ τς, ή γκίουσα!

—Ἄχ, δὲν ἔξερς πὸς συγκινιέμαι μὴ του φιγγαράκι! Ἄχ, μὴ... μὴ μὲ πειράζεις κι' μ' χαλᾶς οὐλου του εἰδύλλιονι!

Κι' ἀπ' τῆ συγκούνησ' κι' ἀπ' ἀειδύλλιον, δὲ μ' ἄφκι μᾶειδι ἕνα φλι νάν τς πάρον ή σακαφιῶρα. Κουντουλουγῆς ἕμνα ἕμ ἄφλους, ἕμ ἄπραχτους.

Ἄετι, οὐρὲ χλεμπουνιάρκου δουκὸ, κι' ἂν οἱ ξαναβγάλου ὄξου νά μὴ με λιές Μήτρον!

Ταῦτα κι' μένω γιὰ σ' κι' ἀντίου μ' Μήτρος Κουρνόγαλος

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ (ΗΓΟΥΝ ΟΜΙΛΙΑΙ ΕΠΙΚΑΡΡΟΙ)

Ἦκουσον ἦκουσον, ὦ Γεραμβῆ, τί ἐπεπρόκειτο ἐν δῶ κόσμῳ τούτῳ νά ἐπισυμβῆ, τὸ ὁποῖον διαγώνισμα περὶ φαγιόν! Καὶ γὰρ, ὡς ἐτηλέγραφην ὁ ἀσὺλματος τελεπταίως ἐκ Γελμανίαν, ἐπετελέσθη ἐκεῖσε εἰς ὥρατος διαγωνισμὸς περὶ πολυφαγιαν, τὸ ὁποῖον

μετὰ πᾶν ἐπισημότης καὶ μέγαν βραβεῖον. Συναχθέντες γοῦν ἐκ περάτων ἐν τινὶ πόλιν πενήκοντα διάσημοι κολυφαγάδα ἐξ τῆν οἰκουμένην ὄλην, παρεκλήσαντο εἰς γέφυμα λοκούλλειον μετὰ ἐνδραδῶν καὶ ὑψητὸν κοτοπούλιον, οὐκ μὴν ἄλλα καὶ σαλατὸς μαρούλιον, καὶ ἔρροφαντο ὁλομύτρωος ποῖος θά ἐμφαγάγῃ περισσοτέως, ἦγουν δόξῃ σοι θεῆ μοι καὶ μὴ χειροτέως. Φανδάσου δὲ τί κατέχαρην ὁ ἀπαίσιος νικητῆς, ἦτοι δέκα λίτρας ἐνδράδας ποικιλοειδεῖς, τούτεστι καθ' ὑπολογισμοῦς τῶν εἰδημόνων μᾶς ποιοῦσιν εἰκοσι μίρες κρεάτου μόνον! πρὸς δε καὶ κένθη ἀργῆγας μετὰ λεμονελαίου —δίκην ὀρντεβραίου—

καὶ ἡμίσειαν τούταν γλυκισμάτου, δηλονότι ἔφαγα τὸν κακοῦν περιδρόμον καὶ χαρὰ εἰς τῆν κοιλία του, τὸ ὁποῖον τᾶπτα δὲ πάντα μετὰ τέτταρας ὀκᾶς ψωμίον, παρεκδὸς τὸ λικέρια καὶ τὸ κρασίον.

Ἐν ἄλλαις λέξαις, ἀδελφοί μου ἐξ Ἀμασσείας, ἐξήγαγε τὸν ἀγλέκωρον ὑπὸ συνθήκας αἰσίας. Ἄλλ' ὃ τοὺς ἐμβρυάσας κοιλιοδούλους πὸς πρᾶττουσιν τοιάπτας πράξεις ὑπούλους, οὐχ προσκαλεσάνδων κάμῃ ἐν τῷ διαγωνισμῷ ἱνα κάγῳ ὁ φοκαρεὺς χροτασθῶ καὶ τῆλῶσο γενναίως τῆν παραδεδαλμένην, χρονίως γοῶσαν καὶ πεπεινασμένην; Ἦ μήτοι ἔφθασεν ἄχρις Γελμανέαν ή ἐμὴ φήμη ὡς περιπύστον πολυμπαγέαν καὶ ἐμφοβοὶ ἐγγεγόασιν περὶ ἐμὲ μήπως τοὺς ἔθεζον ὅλους χαμαί; Οὐαί ὕμιν! Οὐδ' ἐμβάξαν λεμβάνετε ἐμβρός μου καὶ θά σᾶς ὑψηλᾶξον τὸ ρεκόρον του κόσμου, καθότι ἐπὶ τοσοῦτον τρώγω πολὺ φαγητόν. ὡσθε οὐδεῖς τῶν φῶλων καὶ συγγενῶν, ὑπολογίζον τί θά τῷ κοσθίσῃ, τολμᾶ καὶ δέχεται τραπέζιον νά μοι κοίψῃ, τὸ ὁποῖον ἐν ἡμέραις φρικαλέων ἀφίλων.

Ὁ Ἄγκαθάγγελος

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἄνα ποδιές Σὰ ζωὸ κοιμάται αὐτὸς στὸ νυφικὸ κρεβάτι —πενήντα χρόνων— ἀπ' τὸ βράδν ὡς τὸ πρῶτ', κι' ἐκείνη στὰ εἴκοσί της—ρόδινη ζωή— μὲ τὴση λαῖρα ἐντὸς της, πὸς νά κλειεῖσι μάτι; Μ. Γιαννᾶτος Ἀθηνήλης

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

ΣΟΥΦΡΑΤΖΕΤΟΣ

Ἐρὲ νά πεθάνῃ ὁ Χάρος, ρὲ Μανιῶ πολὺφερνῆ καὶ ψηφοφόρα, τί εἶν' αὐτὰ τὰ μεγαλεῖα πράγματα π' ἀκούου;

Θά πάρετε ψηφο λέει καὶ σεις οἱ εἶμι καὶ θά παγαίνετε στῆς ἐκλογῆς νά ψηφᾶτε ἀράδα.

Ἄουον γλυκάδες! Θά σὲ περιλαβαίνω ἀλαμπρατσέτο, ρὲ ἔτερο ἡμῖος, καὶ θά παίρνομε τσάρνα τὰ ἐκλογικὰ σελόνια τῶν ὑποψηφίους, περὶ γιὰ νά τοιμπᾶμε τὰ τοιγαράκια καὶ τὰ τάλλαρα διπλῆ μερίδα, ἀρεφοδα μου. Θά νοικιάζουμε ἐσὺ τὸ λάρυγξ σου κι' ἐγὼ τῆ μαγκούρα μου γιὰ τῆς διαδήλωσες, τῆν ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς θά παγαίνουμε γραμμῆ στὰ τιμήματα νά ψηφᾶμε γιὰ οὐλα τὰ πεθαμμένα μας, δαγκωτὸ του ἐνοῦ, χρουὸ τ' ἄλλουνοῦ καὶ τὸ βράδν τζουβεκάδα καὶ γλεντάκι κι' ἄς τὰ κλαίει ὁποῖος ἔχασε—νομίζω;

Ἐγὼ γιὰ τὰ ἔξερης, ρὲ μανιῖτσα, πάντοτες καὶ ἀπὸ ἀνεκαθεν ἦμανε σουφρατζέτος, κι' ἄς μ' ἔχει κάψῃ ή κόρη στῆν πασέτα. Αὐτὸ εἶν' ἄλλο κεφάλαιο—γιὰ μήπως καὶ ἀπατεῖμαι;

Ἄπαξ καὶ μπῆκε τὸ σημερον αἰῶνα ή γυνὴ κενωνία, ἀπαξ τὰ καταφέρνει νά βγάνη τὸ ψωμί της ἀνευ ἀντρα, ἀπαξ κι' ἔχει δυὸ χέργια, ὁπως ἐμεῖς, τὸ δεξιόθεν γιὰ τὸ Ναὶ καὶ τὸ ζερβίῶθεν γιὰ τὸ Ὀχι, ἄξιο καὶ δίκιο εἶνε νά ψηφᾶν καὶ νά ψηφίεται ἀνευδότης, ἂν θέλουμε νάχουμε ἐν τάξει τῆ συνειδήσις μας—τὰ κουβεντιάζω ἀκριβοδικαίως;

Κι' ὄχι νά σᾶς παγαίνουμε κόντρα ὁπως τὸ κάνει αὐτὸς ὁ κατσάβραχος ὁ Μητρούσης, ποῦ παρὰ λίγο νορθοῦμε ἀνά χεῖρας προχτέ.

—Οἱ γναιέες δὲν ἔξερνε ποῦθε πᾶν τὰ τέσσιρα κι' οἱ νά κάρνε ψηφουλι μούλεγε.

—Κόβε, ρὲ κενόσπουδελ του κάνο γὼ. Μήπως καὶ νόμισες πὸς ὅλες οἱ γυναικιο εἶνε σάν τῆν Περδίκω σου, ποῦ κοιμάται ἀκόμα;

—Μή μ' πρᾶεῖς τν Περδίκω μ' γιὰ νά σ' παρ' οὐ διάουλους τ' Μανιῶ! μού ἀπαντεῖ.

—Βίστα τὰ λόγια σου, ρὲ μπαστυνόβλαχε, γιὰ νά μὴ σοῦ κατασκευάσω τῆ μούρην τασκεμπᾶπ...

Καὶ παρὰ λίγο νάρπαχτοῦμε μαλλιά με μαλλιά καὶ νάν τὰ κάνο μπαιν μῆξτ οὐλα κεί μέσα ἂν δὲν πενέβαινε ὁ κύρ δάσκαλος νά μᾶς χωρίσῃ με τὸ ὁποῖον του.

Ἐἶνε, βλέπεις, ρὲ μάτια, καὶ μερικοὶ ὀπισθοδρομικοὶ ἀνθρώποι ποῦ νομίζουνε πὸς ἔσεις τὸ ὥρατο φύλο δὲν ἀΐζετε οὔτε μιά δεκάρα χάριτην. Καὶ ποῦ νά ἔξερουμε πὸς τους πὸς τοὺς ἔργατε τρεῖα κι' ἕνα ἄμα θέλετε!

Ἄν θεῶ νά μάθης περὶ γυναῖκα, ἔλα νά ρωτήξῃς ἐμένα ποῦ τῆν ἔσοκούδαξα ἀπ' νταχόθεν καὶ διαμπερῶς καὶ ἔξερὸ μέχρι τελευταίας οὐρανίδος τῆν ἀξία της.

Ἦ γυναῖκα, ρὲ ἀγοράματε, εἶνε, γιὰ νά ἔξερης, πὸς κατᾶτσα στῆ δουλειά της, γιὰτι ἐμεῖς δουλεύουμε μονάμα με τὰ χέρια μας, ἐνῶ αὐτὴ δουλεύει με χέρια καὶ με πόδια, κι' ἂν δὲν τὸ πιστεῦεις ὄρα καὶ γάμπες στὰ θέατρα. Κι' ἂν κᾶνη καμμιά φορὰ τῆν κάπια καὶ τὸ ἀστεγὲς φύλο, τὸ κᾶνη γιὰ νά μᾶς σταίγει καλλίτερα τῆ μέγγενη καὶ νά κανονίξῃ τὰ πράγματα ὁπως τῆς ἀρέξει.

Γιὰ δαῦτο τῆς ἀξίξει ὁ ψῆφος κι' ἂν δὲν τῆς τότε δώκουνε, θά χουμῆσαι μέσα στῆν Ἐθνοσυλέφης καὶ θάν τὰ σᾶσω οὐλα τῆς Μαδιᾶμ—ξηγηθήκα μῆς Πάγκωρος; Ο ΒΛΑΜΗΣ

—Ἄν ἔλθετε στῆ γκαρσονιέρα μου, δεσποινίς σᾶς ἀκόσχομαι νά εἶμαι φρόνιμος. —Τότε, γιὰτι νᾶρθῃ;